

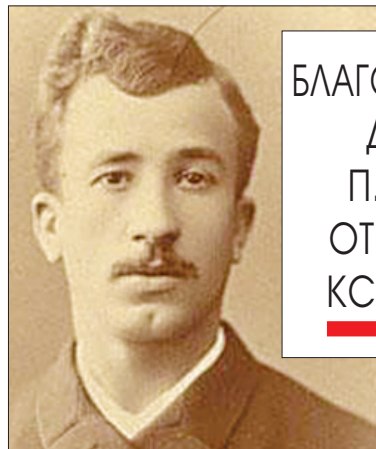

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ПРАВДА

Брой 17 • год. ХСV • 16 септември 2016 г. • цена 0,40 лв.

www.stdbg.org

БЛАГОТВОРИТЕЛЯТ –
ДИМИТЪР
П. КУДОГЛУ
ОТ ГАБРОВО,
КСАНТИЙСКО

На стр. 4

АКАД. ГЕОРГИ МАРКОВ:

ТРЯБВА ДА СИ ЗАГРАДИМ ДВОРА

ИНТЕРВЮ НА
МИХАЙЛИНА ДИМИТРОВА

- Академик Марков, как оценявате позицията, която Бойко Борисов зае по отношение на Турция и ЕС?

- Министър-председателят по собствена инициатива е решил да стане посредник между Турция и ЕС. Не знам доколко е преценил шансовете си, но той самият е част от Европейския съюз. За да бъде посредник, трябва да не взема страна. Погрешно беше, че той отиде на крака в Истанбул и президентът Ердоган му издиктува като на послушен ученик някакви условия. И той веднага ги подкрепи. След това отиде в Берлин и каза - ето, това са нашите условия. Те са условия на Ердоган, но изведнъж станаха и условия на Борисов. Посредникът не прави така.

Бойко Борисов не е дипломат. Но нали има външен министър, съветници. А той отива сам на тези важни посещения. Практиката е премиерът да бъде придружен от външния министър. Това беше неправилен ход. Още повече, Борисов знае каква съпротива има в самия Европейски съюз срещу споразумението с Турция. Особено от канцлера на Австрия. И сега ние се изправяме срещу нея, като вземаме страната на Анкара.

- Какво ще последва от всичко това?

- Трябва да е ясно, че Турция не може да диктува на ЕС условията си. Тя използва мигрантската вълна и извива ръцете на Европа. Дори и германският канцлер Ангела Меркел по едно време беше безпомощна и ходеше в Истанбул да целува ръка на Ердоган. Самият президент заема позицията на човек, който диктува не само в държавата си, но и в ЕС. А страната му не отговаря на условията. Не може

само България и Турция да бъдат добре, а останалите – не. Нали самите ние сме част от този съюз.

- Така или иначе в ЕС вече се оформиха две ясни групи – от една страна Вишеградската четворка и Австрия и от друга – Германия и всички останали. Къде е мястото на България в тази схема?

- Бойко Борисов напачало има Германия като своя пътеводна звезда във външната политика. Но Меркел направи съдебнона грешка, като покани мигрантите там. Разбирам, че корпорациите се нуждаят от млада и евтина работна ръка. Но не можем заради тях да поставяме под въпрос европейската християнска цивилизация. Това е недопустимо. Самата тя призна преди три години, че не може да интегрира дори турците и кюрдите трето поколение в Германия. А сега пусна и други мигранти.

Затова аз казвам: корпорациите срещу нациите. Те се интересуват само от суровини, работна ръка и печалба. Алчността им е безгранична.

- Но се оказва, че тези нови имигранти не работят.

- Да, те не работят. Искат да живеят за сметка на другите. И ние в България имаме достатъчно бедни хора, а колко пари хвърляме да изхраняваме тези мигранти. Това не е ли престъпление срещу нашите граждани, които са в недоимък?

- Бойко Борисов не е първият български държавник, който споделя максимата „Винаги с Германия...“

- Аз също съм свързан с Германия. Но зависи – ако нейните и нашите интереси съвпадат, разбира се трябва да вървим заедно, но само в този случай. Цар Борис III казва навремето на Хитлер: „Винаги с Германия, никога

Акад. ГЕОРГИ МАРКОВ е член на Върховния комитет на Съюза на тракийските дружества в България

против Русия“. Защо това се забравя?

- Днес не може ли да изпълняваме именно тази максима? Май нещо не ни се получава.

- Може, но го няма цар Борис III. Такъв като него се ражда веднъж на сто години, може би по-рядко. За съжаление нямаме такива държавници днес. Те страдат от сателитния синдром, както преди 1989 г. Тогава големият брат беше СССР, сега е във Вашингтон. Това е по-лесната, но по-вредната политика за България.

- Излиза, че пришиването към Берлин в момента не е полезно за София.

- В Германия също предстоят големи събития. Но и Ангела Меркел, която иска да управлява четвърти мандат, не е Хелмут Кол. Той бе големият канцлер с четири мандата, вторият обединител на Германия. Беше политик от съвсем друго тесто. Меркел доказа, че не е на неговото равнище. Според мен тя няма да се пребори за този четвърти мандат.

Нека погледнем и други важни процеси. В Австрия ще има един крайнодесен президент. Във Франция

Льо Пен също е на прага на властта. В Германия сред средната класа постепенно взема връх крайната десница. Както беше през 1933 г. Когато има заплаха, бюргерът започва да се озърта. И да се пита – за какво ми е тази свобода и демокрация, когато съм застрашен, когато моето семейство е застрашено.

- Като че ли никой не работи върху прогнозата, че Германия може да се върне към един аналог на 30-те години на миналия век.

- Историята никога не се повтаря едно към едно. Но в Германия също има десни политики, заявявайки, че тя е над всичко. Не разбира се, както навремето – над всичко в света, но една държава, която защитава собствения си интерес. А тя трябва да защити и ЕС. За съжаление обаче ЕС е едно военно джудже и е зависим от САЩ, които го командват чрез НАТО.

- Каква тогава трябва да е позицията на България – тя трябва да бъде спешно изработена и представена на срещите на върха, които предстоят в ЕС през септември и октомври.

- България трябва да знае, че в съседна Турция се развиват необратими събития. Ердоган създава една авторитарна, неоосманиска държава. Тази смешна ограда, която строим, тя няма да спре нещата. Разградихме границата, разрушихме казармите, срутихме заставите. Затова аз я наричам декоративна ограда. Красива, но всеки може с една стълба да я прескочи. Оттам трябва да се започне. По границата има фронт, както беше по време на Студената война.

Продължава на 2-а стр.

ИВАЙЛО БАЛАБАНОВ

С НАГРАДАТА „ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ“

Време е просветното министерство да включи големия поет в учебниците по литература, зоват читатели

Иvailo Балабанов е тазгодишният носител на наградата „Димчо Дебелянов“, която е най-престижното национално отличие за поезия у нас. Любимият на много българи съвременен поет-тракиец не присъства на събитието заради влошеното си здравословно състояние.

Иvailo Балабанов е роден на 28 август 1945 г. в село Хухла, Ивайловградско. Работил е в „Кремиковци“ и язовир „Ивайловград“, сега живее в Свиленград. Член е на Съюза на българските писатели. Почетен гражданин на Ивайловград, Кърджали и Свиленград, както и „почетен селянин“ на родното си Хухла. Автор е на няколко стихосбирки – „Да се загледаш във звезда“, „Окова за шурец“, „Парола Любов“, „Религия“, както и на емблематични стихотворения, между които „България“, „Допиване на последната чаша“, „Тежък хляб“, „Сутрешна закуска“, „Очи“ и „Принос към европейската история“.

Продължава на 2-а стр.

ПРИНОС КЪМ ЕВРОПЕЙСКАТА ИСТОРИЯ

Европа, млада и непохитена, четеше своя рицарски роман, когато във зора незазорена загина рицарят Иван Шишман.

Европа плачеше за Жулиета, Европа се прехласваше по Бах... А с вълчи вой в тракийските полета вървяха глутниците на Аллах.

Когато, обкръжена от слугини, тя плуваше в охолство и разкош, във Солун, на пазара за робини, гяурките вървяха пет за грош.

Когато тя строеше катедрали и замъци, във зимния Балкан скърбяха тънки липови кавали и плачеха за Алтанлъ Стоян.

Въздигах се кървави калета, градени със отрязани глави. И всъщност си остана непревзета страната на хайдушките орли.

А беше колкото калпак голяма, широка колкото следа от лъв, но се превърна в страшна вълча яма, покрита с кости и залята с кръв.

Със кремъклияка пушка, с проста сопа, със камък и стрели от бучиниш дедите ни завардиха Европа и турците не стигнаха Париж!